

**UCHWAŁA NR
Rady Miasta Szczecin
z dnia**

w sprawie skarg

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, zm. Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 130, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, Nr 153, poz. 1271; z 2005 r. Nr 78, poz. 682, Nr 181, poz. 1524, Nr 64, poz. 565, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501, Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 182, poz. 1228); **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje za bezzasadne skargi z dn. 1 i 15 września 2010 r. złożone przez pana na działanie Powiatowego Urzędu Pracy w Szczecinie.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Pan w dniu 1 września 2010 r. złożył do Wojewody Zachodniopomorskiego w Szczecinie skargę na bezczynność Powiatowego Urzędu Pracy, zarzucając, że nie otrzymał odpowiedzi na swoje pismo z dnia 18 stycznia 2010 r., w którym domagał się informacji o aktualnym stanie zadłużenia z tytułu należności zasądzonych prawomocnym wyrokiem sądu powszechnego, wysokości dokonanych wpłat na poczet spłaty tego zadłużenia i sposobu rozliczenia tych wpłat przez PUP.

Następnie w dniu 15 września 2010 r. p. złożył do Wojewody Zachodniopomorskiego kolejną skargę. Z treści tej skargi wynika, że jest ona uzupełnieniem skargi z dnia 1 września 2010 r. i dotyczy pominięcia jego osoby w toku prowadzonego postępowania w sprawie umorzenia pożyczki.

W wyniku przeprowadzonego w tej sprawie postępowania wyjaśniającego, na podstawie informacji zawartych w piśmie z dnia 11 października 2010 r. podpisanym przez Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy panią Dorotę Tyszkiewicz – Janik, ustalono co następuje:

1. Pismem z dnia 10 lutego 2010 r. Nr DFK.IV/3781/JŚ/4/10 Powiatowy Urząd Pracy w Szczecinie (PUP) udzielił odpowiedzi skarżącemu na jego pismo z dnia 18 stycznia 2010 r. Z kopii pisma znajdującego się w aktach sprawy wynika, że PUP udzielił szczegółowej odpowiedzi skarżącemu na zadane w piśmie pytania.
2. Pismo zawierające odpowiedź zostało wysłane do skarżącego listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru w dniu 10 lutego 2010 r.
3. Z powodu nieobecności adresata w mieszkaniu pismo to Urząd Pocztowy awizował dwukrotnie: po raz pierwszy w dniu 15 lutego 2010 r., i ponownie w dniu 23 lutego 2010 r., a następnie, wobec niepodjęcia przesyłki w terminie, zwrócił nadawcy z adnotacją „nie podjęto w terminie”.

4. Zgodnie z art. 44 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego, jeżeli odbiorca przesyłki prawidłowo awizowanej nie odbierze jej w terminie 14 dni licząc od daty pierwszego zawiadomienia, to doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia wymaganego okresu. (W aktach sprawy znajduje się zwrócona korespondencja z dokonanymi przez Poczta adnotacjami).
5. Po uchyleniu przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego w sprawie odmowy umorzenia należności z tytułu pożyczki udzielonej ze Środków Funduszu Pracy Powiatowy Urząd Pracy ponownie wszczął postępowanie w sprawie wniosku o umorzenie pożyczki.
6. Pismem z dnia 8 października 2008 r. PUP poinformował skarżącego m.in. o wszczęciu ponownego postępowania w sprawie umorzenia pożyczki. Pismo to odebrała w dniu 27 października 2008 r. p. – żona skarżącego. (Potwierdzenie odbioru w aktach sprawy)
7. W dniu 27 grudnia 2008 r. p. odebrał decyzję Prezydenta Miasta z dnia 4 grudnia 2008 r. znak: DFK.IV/3781/JŚ/14/08 o odmowie umorzenia należności z tytułu pożyczki udzielonej ze środków Funduszu Pracy.(Potwierdzenie odbioru decyzji w aktach sprawy). Przedmiotowa decyzja zawierała pouczenie o możliwości wniesienia odwołania w terminie 14 dni. Z przywileju tego skarżący nie skorzystał.

Biorąc powyższe pod uwagę skargi p. , zarzucające brak odpowiedzi na pismo jak i uniemożliwienie uczestnictwa w postępowaniu o umorzenie należności, należy ocenić jako nieznajdujące oparcia w ustalonym stanie faktycznym, wobec czego brak podstaw do uznania skarg za uzasadnione.